

RIIGIKOHUS

Avaldatud veebilehel *Riigikohus* (<https://www.riigikohus.ee>)

Avaleht > In memoriam. Urmas Volens

In memoriam. Urmas Volens

2. märts 2026

Meie hulgast on lahkunud tunnustatud jurist ja õigusteadlane Urmas Volens (24.12.1976–26.02.2026). Oma liialt lühikeseks jäänud, aga äärmiselt tõise elu jooksul andis ta hindamatu panuse Eesti õiguskorra kujundamisse – seda nii kõrge riigiametniku ja riigikohtunikuna kui ka vandeadvokaadina ning õppejõu ja koolitajana.

Urmas oli üks neid inimesi, kes päriselt soovis elu ja maailma paremaks muuta. Ta oli valmis avalikult välja ütleva, kui talle midagi ei meeldinud, kartmata seejuures teiste halvakspanu. Enamgi veel, ta oli valmis ka tegelikult panustama. Ta haaras alati härjal sarvist, mitte ei jäänud lõputult arutleva ega lükanud tegemist teiste kaela.

Urmas oli sündinud ideegeneraator ja teiste innustaja. Ta ei piirdunud kunagi harjumuspäraste ja sisse tallatud radadega, vaid pakkus välja uuenduslikke mõtteid, mis võisid vahel tunduda esmapilgul ootamatuna, kuid aitasid sageli ummikust välja.

Ükski juriidiline probleem ei tundunud talle liiga raske ning veelgi enam – mida keerulisem, seda parem. Ta oli õigusteadlane, visionäär, õppejõud ja praktik. Neid rolle oli palju ning kõigis neis oli ta silmapaistev.

Samal ajal oli Urmas ka väga hooliv kolleeg ja lojaalne sõber, kes võttis jagatud mure omaks ning asus kohe lahendusi otsima. Inimesena oli ta aus, otsekohene, nooruslik ja särav. Ta oli alati heas tujus, muie suunurgas ja nali varnast võtta.

Aastail 2020–2025 oli Urmas riigikohtunik ja 2022–2024 ka Riigikohtu tsiviilkolleegiumi esimees. Selle lühikese aja jooksul suutis ta ümber korraldada kolleegiumi tegevuse, aitas viia uuele tasemele Eesti kohtunike koolituse ning osales nõu ja jõuga kohtute arengukava ja reformiplaanide ettevalmistamisel.

Urmasele oli väga südamelähedane Eesti kohtunikukonna järelkasvu küsimus. Ta oli aastaid kohtunikeksamikomisjoni liige ja panustas aktiivselt uute kohtunike leidmisse. Ja just tänu temale jõudis ka Riigikohtusse tööle mitmeid noori kolleege.

Loomulikult jääb Urmasest maha ka hulk olulisi kohtulahendeid. Tema jaoks oli väga tähtis, et Eesti tsiviilkohtupidamine oleks ühetaoline ja etteennustatav. Ta panustas olulisel määral õigusselguse ja õiguskindluse loomisse kohtupraktika kaudu. Samuti oli tal suur roll selles, et mitmed olulised ja pikalt vaieldud õigusküsimused said vastuse.

Urmas sündis ja kasvas Tallinnas, lõpetas 21. keskkooli ning õppis õigusteadust Tartu Ülikooli Õigusinstituudis. Tema õpingud jätkusid Saksamaal, kus ta omandas 2003. aastal magistrikraadi Kölni Ülikoolis. 2011. aastal kaitses ta Tartu Ülikoolis doktoritöö teemal „Usaldusvastutus kui iseseisev vastutussüsteem ja selle avaldumisvormid“.

Urmase tööalane karjäär algas 1998. aastal Justiitsministeeriumis. Muu hulgas tegeles ta seal nõunikuna kinnistusraamatu ja teiste kohtulike registrite väljaarendamisega. Hiljem oli ta ministeeriumis eraõiguse talituse juhataja (2003–2006) ja asekancler (2006–2009), kelle vastutada oli Vabariigi Valitsuse õiguspoliitika koordineerimine ja juhtimine.

Urmase roll Eesti eraõiguse arendamisel oli hindamatu, kuid tema eestvedamisel toimus ka kehtiva korraldusseaduse ja avaliku teenistuse seaduse loomine. Samuti algatas ta mitu olulist õigusvaldkondade ühtlustamis- ja kodifitseerimisprojekti.

Ministeeriumi aruteludes lõi Urmas kaasa pühendunult ja kirglikult, tema ettepanekud olid läbimõeldud ning suunatud sellele, et Eesti õiguskord muutuks paremaks, süsteemsemaks ja sisukamaks. Ta ei leppinud pealiskaudsusega, vaid oli maksimalist kõiges, mida ta tegi. Ta tegi asju, mis olid tema arvates õiged, ega jätanud välja ütle mata, kui mõni mõte oli halb, sõltumata sellest, kes sellega lagedale tuli – vajadusel pidas ta pikki ja tuliseid vaidlusi ka ministri ja kancleriga.

Urmas ei olnud „käed taskus“ juht. Vastupidi – ta panustas sisulisse töösse ise ja palju. Ta oskas nõuda, aga ka julgustada, olla innustav ja toetav ning teha koostööd. Ta oskas süsteemi luua, aga ka inimesi märgata.

Ministeeriumist lahkumise järel võeti Urmas 2011. aastal vandeadvokaadina Eesti Advokatuuri liikmeks. Esmalt asus ta tööle Advokaadibüroosse Sorainen ja jätkas aastail 2016–2020 oma karjääri Advokaadibüroos NOVE, olles ühtlasi selle büroo kaasasutaja ning partner. Pärast viit aastat Riigikohtus naasis Urmas selle aasta alguses NOVE-sse. 3. märtsil oleks ta pidanud uuesti saama vandeadvokaadi kutsenimetuse.

Advokaadibüroodes leidis Urmas alati aega nooremate kolleegide mentorluseks, toetamiseks ja innustamiseks. Hoolimata oma tihedast päevakavast oli ta valmis kolleegi strateegia üksipulgi läbi töötama ja nõu andma. Ta õpetas trikke, mida raamatust ei loe, ning mõtles välja uuenduslikke lahendusi. Ka teistes büroodes ja vastaspoolel töötanud advokaadid tõid välja, et just Urmas oli üks neid kolleege, kes andis tööle sügavama mõtte.

Õppejõuna oli Urmas tudengitele suur inspiratsiooniallikas, ta ei suhtunud noortesse üleolevalt, vaid kaasas neid ning nägi potentsiaali ka seal, kus teised seda näha ega uskuda ei osanud.

Alates 2025. aasta kevadest tegutses Urmas Tallinna Ülikooli ühiskonnateaduste instituudi külalisprofessorina, õpetades mitut eraõiguse ainet ja panustades tulihingeliselt õigusteaduse õppekavade arendusse.

Enne seda töötas Urmas kokku üle 20 aasta Tartu Ülikoolis, viimati tsiviilprotsessi kaasprofessorina. Ta andis mitut õppeainet, sh ühinguõigust ja tsiviilprotsessiõigust, olles nõudlik, aga hinnatud õppejõud. Üliõpilased meenutavad teda suurepärase loengupidajana, kuid eksamitöös ei tohtinud sisalduda *error fundamentalis*.

Urmas oli üks neist, kelle algatusel hakati õigusteaduskonnas 2005. aastal õpetama eraõiguse valdkondi põimivate komplekskaasuste lahendamist. Loomult oligi Urmas generalist: ta ei spetsialiseerunud ühele kitsale alale, vaid omas teadmisi paljudest eraõiguse valdkondadest, märgates ja tajudes nende vahelisi seoseid.

See väljendus ka tema teadustöös: Urmas oli paljude Eesti seaduste kommenteeritud väljaannete ja õpikute autor, mille teemad ulatuvad kommertspandist ja ühinguõigusest kindlustuslepingute ning

tsiviilkohtumenetluseni. Ta juhendas ja oponeeris ka mitmeid doktoriväitekirju ning juhtis ühinguõiguse revisjoni.

Urmasel oli oskus selgitada keerulisi asju lihtsate sõnadega. Tema sõnavõttud panid kuulama ja neis oli alati midagi uut. Oma laialdasi teadmisi jagas ta mitte üksnes üliõpilastele, vaid koolitas ka kohtunikke, prokuröre, notareid, kohtutäitureid ja registriametnikke. Nõnda on Urmas mõjutanud suurt osa Eesti õigusametite esindajatest.

Selle kõige kõrval oli Urmas armastav abikaasa ja isa. Ta oli ka suur spordimees, keda võis kohata maratonidel ja triatlonitel nii Eestis kui välismaal. Ta uskus, et vaim ja füüsis peavad mõlemad tugevad olema ning inspireeris teisi oma sportlike tulemuste ja raudse enesedistsipliiniga. Samuti meeldis Urmasel vabal ajal viibida looduses ning ta oli fotograafia- ja teatrihuviline.

Sageli öeldakse, et asendamatu inimesi ei ole olemas. Eesti õiguse jaoks oli Urmas asendamatu. Urmasel jäid pooleli suured plaanid õigushariduse reformimiseks ja mitmete oluliste seadusekommentaaride kirjutamiseks. Urmase mälestuse nimel püüame tema mõtteid ja ideid ellu viia.

Meie sügav kaastunne ränga kaotuse puhul Urmase perekonnale, lähedastele ja sõpradele.

Riigikohus
Tartu Ülikooli õigusteaduskond
Tallinna Ülikooli ühiskonnateaduste instituut
Eesti Advokatuur
Justiits- ja Digiministeerium

Urmas Volensi ärasaatmine toimub laupäeval, 7. märtsil kell 12.00 Tallinna Ülikooli aulas. Kõik on sinna oodatud. Lähedased palusid pärgi ja lillekimpe mitte tuua.

Image not found

file:///data/www/www.riigikohus.ee/sites/default/files/2.%20Pildid/Urmas%20Volens_Foto_Riigikohus_Taavi%20Leppiman.jpg

Foto: Taavi Leppiman / Riigikohus

Allikas URL: <https://www.riigikohus.ee/et/uudiste-arhiiv/memori-am-urmas-volens>